IV. évfolyam. 47. szám

1948 november 19.

Ludas Matyi

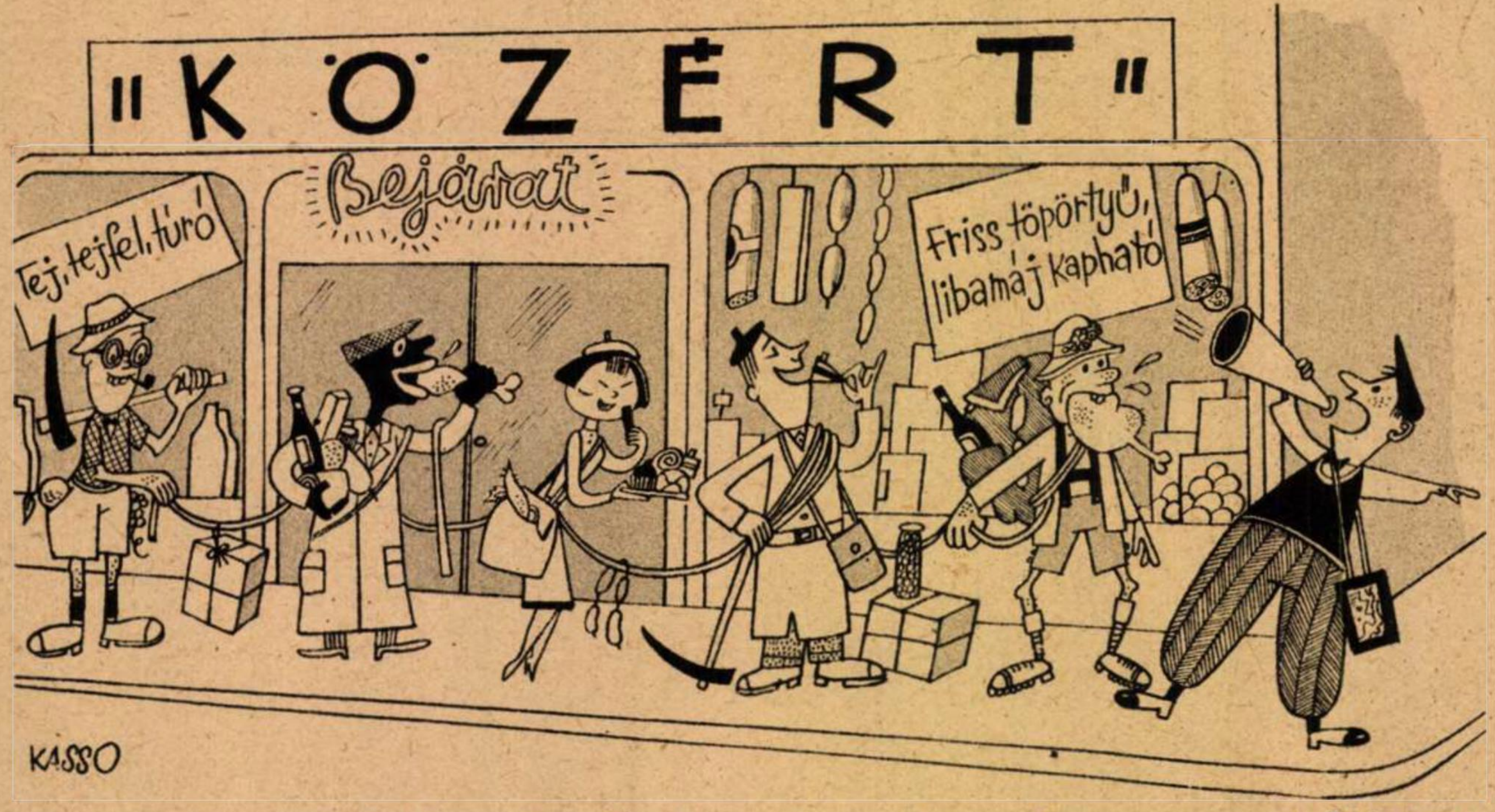

70 fillér

A világ teremtésekor

— Péter bácsi, elkészült már Franciaország?
— Elkészült fiam, de egészen készre a Blum fogja majd csinálni 1948-ban.

Külföldi turisták jönnek Budapestre

— Most pedig felmegyünk a Jánoshegyre turistatársaim. Ott is van egy KÖZÉRT-fiók.

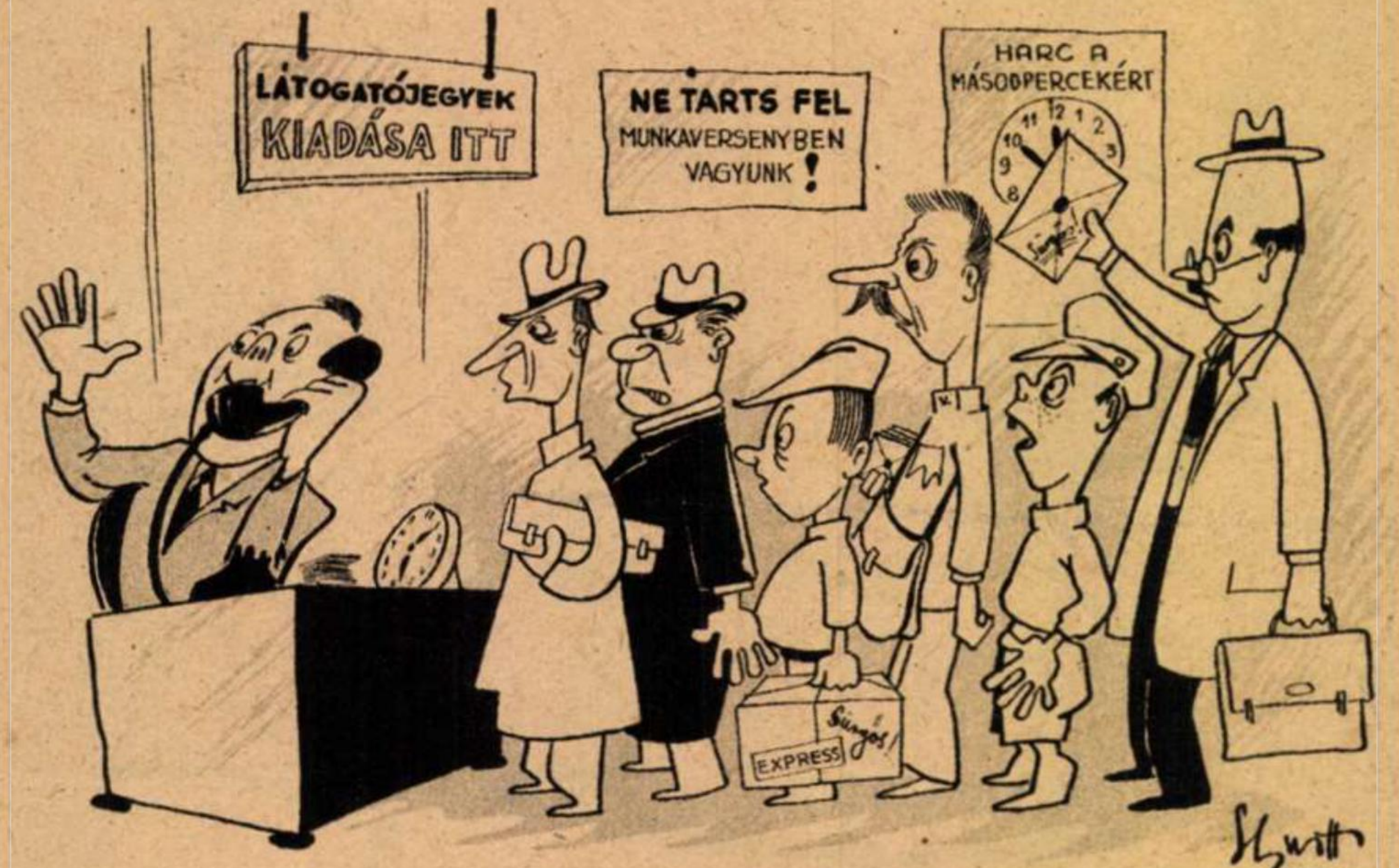

A 7 legszomorúbb vicce

Mochot felelősségre vonják a véres párisi eseményekért.

— Ugyan kérem, von vállat Moch. — Tudom én mit csinálok, a hadirokkantak közé lövettem, azoknál nem számít, egy sebbel több vagy kevesebb . . .

Aminek nem szabadna lennie

A magába zárkozott ember

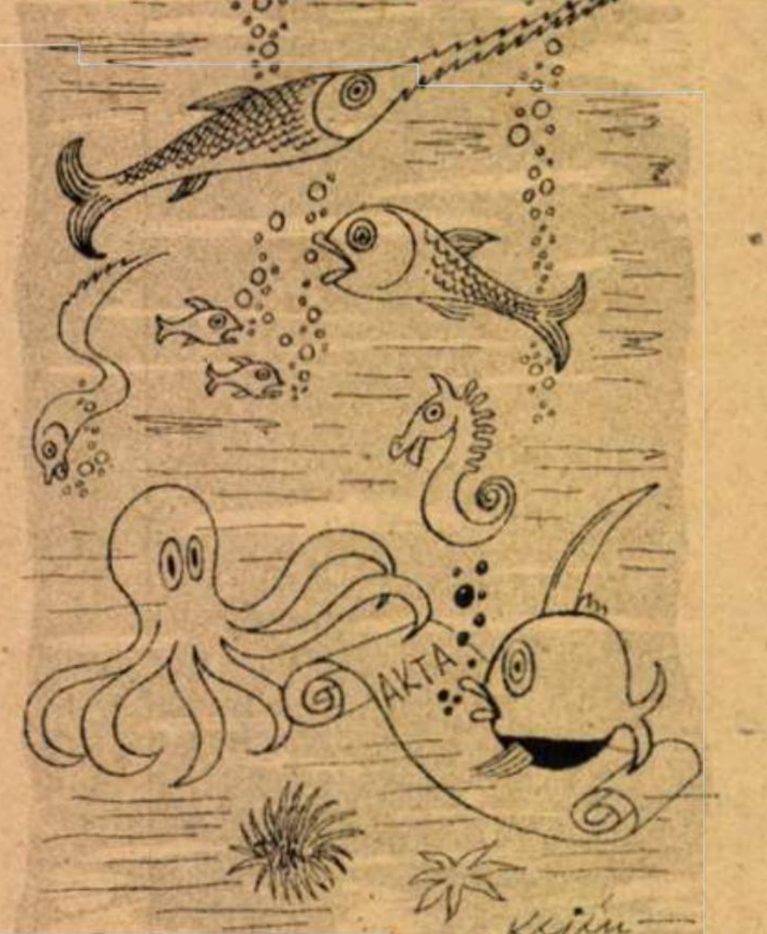

Az MNDSz a kezitcsókolom ellen

— Megszüntetjük a kezitcsókolomot!
— Nagyon helyes, kezitcsókolom.

A tintahal sem örökíró

— A mindenit, már megint kifogyott belőlem a tinta.

Tagrevizió

— Most aztán jól nézek ki! Ha azt mondom, hogy rossz kommunista vagyok, kirugnak, ha azt mondom, hogy jó kommunista vagyok, nem hiszik el . . .

Nyílttér

Közlöm nb. üzletfeleimmel, hogy Csang-Kai-Sek tábornagy (lakhelye változó) szabadalmamat, az európahírű „rugalmas visszavonulás"-t hozzájárulásom nélkül elorozta és tudtomon kívül évek óta alkalmazza.

Nevezett ellen az eljárást folyamatba tettem és ezúton is figyelmeztetem az illetékeseket, hogy a „frontkiegyenesítés" és „sündisznóállás" kifejezések szintén szabadalmaim közé tartoznak, tehát felhasználásuktól óvakodni szíveskedjenek.

GOEBBELS JÓZSEF
hírügynökség.

A hét legtakarékosabb vicce

A fukar Gugyeráktól vizsgálati anyagot kér az orvos, hogy megvizsgálja vesebajra és cukorbajra. Gugyerák elhozza az anyagot egy üvegben. Másnap az orvos közli vele, hogy kutyabaja. Erre Gugyerák hazarohan és ujjongva közli a feleségével:

— Drágám, se nekem, se neked, se a gyerekeknek nincs semmi bajunk.

UDVARIAS PEST

(Az Oktogonon egy úriember, akinek cigaretta van a szájában, odalép egy másik úriemberhez, akinek nincs semmi a szájában.)

I. úriember: Bocsánat, egy szál gyufája ha volna . . .
II. úriember: Végtelenül sajnálom, uram, de másfél éve orvosom tanácsára abbahagytam a dohányzást . . .
I. úriember: Akkor ezer bocsánat, elnézést az alkalmatlankodásért. Alász . . .
II. úriember: Semmi kérem, velem is előfordult egyszer Olaszországban, azaz, hogy Miskolcon, hogy megyek a Kossuth-utcán, mult év júliusában . . .
I. úriember: Szóval mégegyszer bocsánat. Beugrok ide a trafikba . . .
II. úriember (megfogja az I. úriember kabátját): Hát éppen ez az eset történt Miskolcon. Ahogy megyek a Kossuth-utcán, tavaly júliusban (belékarol), egyszerre csak ellenállhatatlan vágyat érzek, hogy a tilalom ellenére rágyújtsak . . .
I. úriember: Nézze kedves uram, ez mind nagyon érdekes, de . .
II. úriember: Bemennék egy trafikba, de sehol egy trafik, sehol. Én meg úgy érzem, ha nem szivhatok egy szippantást, szétrobbanok . . .
I. úriember (szigorúan): Uram, nekem mennem kell! Engedjen el!
II. úriember (belékapaszkodik az I. úriember kabátjába): És mit gondol, mit csináltam? Odamentem az első emberhez s megkértem, adjon egy cigarettát, megfizetem . . .
I. úriember (kijön a sodrából): Uram! Vagy elenged, vagy botrányt csinálok! Hagyjon békén a baromi történeteivel!
II. úriember (ordít): Arcátlan pimasz! Megállít az utca közepén és még neki áll feljebb! Mit gondol, kivel van dolga? Egy trógerral?
I. úriember: És hogy jön maga ahhoz, hogy nekem felolvasást tartson Andersenből? Már nem írunk 1944-et. Tudja! (Mellbevágja. A nézők két táborra szakadnak. Hátul elcsattan egy típuspofon.)
II. úriember: Disznó! Történet az nem kell, de tűz az kéne, mi? Nesze tűz! (Mókon veri.)
I. úrimber (farzsebéhez kap és felüvölt): O, a nyomorult!
II. úriember: Ezt nekem mondja?
I. úriember: Frászt, megvan az öngyujtóm!
II. úriember (barátságosan): Na látja. Én is így jártam Miskolcon. Hát nagyon örültem.
I. úriember: Részemről a szerencse.

(Barátságosan kezetráznak és elindulnak az ellenkező irányba.)

Szegedi Emil

A tanár úr munkaversenyben

Haiderabadi kaland

Haiderabadban, amelyet most szállták meg az indiai csapatok, egy muzulmán találkozik egy sötét mellékutcában egy barátjával.

— Miért van nálad puska? — kérdi csodálkozva a barát.

— Hátha találkozom egy hinduval — feleli a muzulmán.

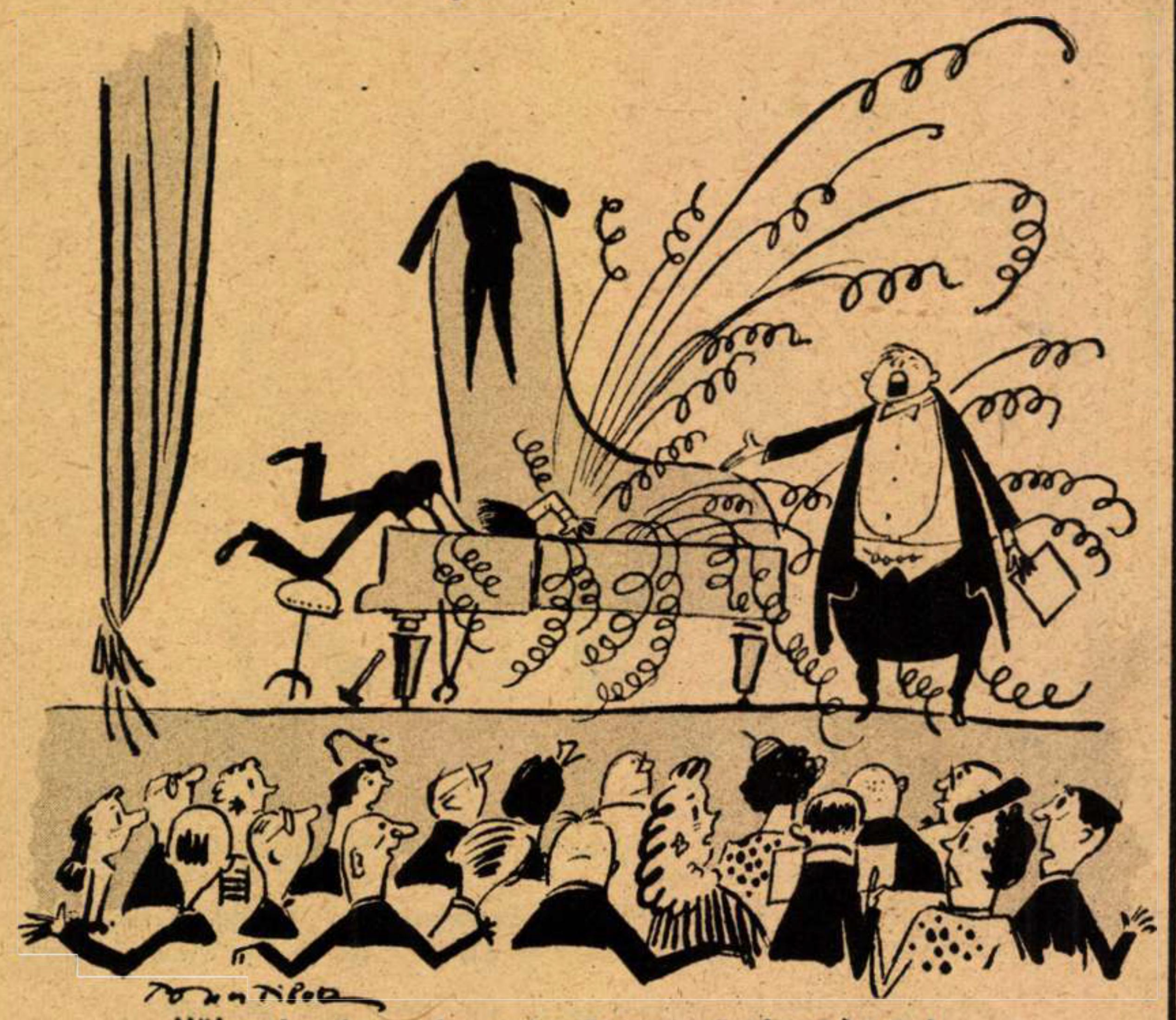
— Dehiszen te hithű mohamedán vagy és tudod, hogy úgyse halhatsz meg, mielőtt az időd eljött volna.

— Azt nagyon jól tudom — feleli a muzulmán.

— Hát akkor miért van nálad mégis puska?

— Mert hátha egy olyan hindúval találkozom, akinek eljött már az ideje . . .

Egy szép fortissimo után

— Hölgyeim és uraim, még öt perc türelmet kérünk, amíg a mester megjavítja a zongorát...

Egy kulák naplója

Hétfő

Ma öt újgazdának mondtam, hogy ne szántsanak, ne vessenek, mert szombaton úgyis itt a világ vége, megmondta a tisztelendő úr is. Az egyik olyan szemtelen volt, hogy megkérdezte, hogy ha szombaton itt a világ vége, akkor minek megyek fel szombaton Pestre? Mondtam, legyenek nyugodtak, nem megyek én már fel szombaton Pestre, az a világvége miatt a jövő hétre marad.

Kedd

Ma előfizettem egy évre az Új Emberre. Ha itt a világ vége, akkor elpusztul minden, legalább egy kis olvasnivalóm legyen, hogy ne unatkozzak.

Szerda

Ma olvastam az Új Emberben, hogy a világ vége csak párezer év múlva lesz valószínűleg, de azért készüljünk fel rá minden pillanatban, mert emberek vagyunk, nem tudhatjuk az órát. Mindenesetre jól megvertem az asszonyt, nehogy a másvilágon szemrehányást tehessek magamnak, hogy valamit elmulasztottam.

Csütörtök

Mégegyszer elolvastam, mit ír az Új Ember. Hiába röhögnek a falubeliek, jó lesz vigyázni, mert a világvége mégiscsak világvége.

Péntek

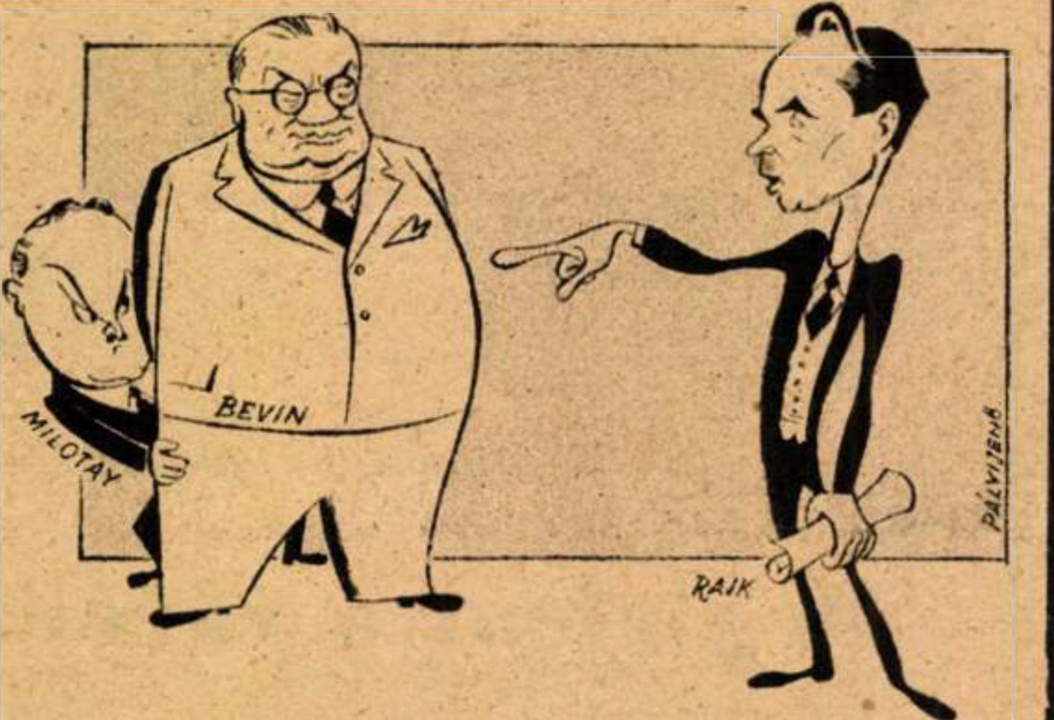
Ezt már a kórházban írom, ahová ma reggel idegösszeroppanással beszállítottak. Mert könnyen röhögnek a falusiak, ha vége a világnak, az nekem száz holdamba kerül, annyit nem ér meg nekem az egész világ vége. Mihelyt leveszik rólam a kényszerzubbonyt, úgy lemondom az Új Ember előfizetését, mint a pinty.

A hét legnehezebben érthető vicce

— Tudja kérem, nem is hinné az ember, hogy mennyire a véletlenektől függ a sorsa. Születésem előtt három nappal az anyám gramofonlemezeket vásárolt. Amikor hazafelé vitte őket, elcsúszott a sikos járdán és a földre zuhant. A gramofonlemezek mind eltörtek vagy elrepedtek, csak nekem nem történt semmi bajom-bajom-bajom-bajom...

Miért nem adják ki Milotayt

Rajk: Milotay gyilkosságra és háborúra uszított, Hitlert imádta, miért nem adják ki?

Bevin: Mert ez akkor maguknál nem számított bűnnek, most meg nálunk.

Tojáskereskedő úr megnyugtat

— Forint húsz a tojás?
— Igen, kérem.
— Ki tudja azt megkeresni?
— Nem kell azt megkeresni. Itt van a pulton.

Csang-Kai-Sek főhadiszállásán

GÁDOR BÉLA:

Ahogy ő látja a dolgokat

Ez a párbeszéd egy kis sötét mellékutcai drogériában játszódott le, ahová bementem, hogy egy darab szappant vegyek. A kereskedőben nagy meglepetésemre régi iskolatársamat ismertem fel, Gabulya Jenőt. Megindult a beszélgetés:

Én: Hogy vagy, Gabulya?

Ő: Hajjaj, még-kérded? Meg kell itt dögölni, öregem. Ahogy én látom a dolgokat.

Én: Hogy látod te a dolgokat, fejtsd ki nekem, Gabulya.

Ő: Úgy, kérlek, hogy itt meg kell dögölni. Itt nem nő fű.

Én: És miért akarod te, hogy fű nőjjön a drogériádban? Legeltetni akarod a vevőket?

Ő: Ne viccelj, tudod te, mire gondolok. (Súg.) Innen mindenki kimegy.

Én: Ki az a mindenki?

Ő: Például a sógorom, a Trenskót Dezső. Már Bogotában van. Neki már jó.

Én: Nagyszerű és mit csinál Bogotában?

Ő: Most kórházban fekszik, mert megcsipte egy tetű. Tudod, ott vannak azok a nagy patkányok, azokon van ez a tetű. Egy ilyen tetű rámászott a Dezsőre és kapott tőle valami lázt. De mégis csak Bogotában van és nincs itt.

Én: Értem. Szóval, te is szeretnéd, ha megcsipne egy ilyen tetű. A magyar tetű nem jó neked.

Ő: Mindegy nekem, hová, csak el innen. Én világéletemben úri életet éltem. (Súg.) Én nem várom meg a kolhóz-rendszert. Hogy nekem a kezembe nyomjanak egy kolhózt és álljak sorba a népkonyha előtt? Hogyisne!

Én: Valld be, Gabulya, hogy te attól félsz, hogy államosítják a három szappanodat és két fogkefédet.

Ő: Attól nem félek, mert azok bizományban vannak. Én mástól félek. (Súg.) Itt rövidesen háború lesz, ahogy én látom a dolgokat.

Én: Na, ne mesélj. A multkor beszélgettem Molotovval és ő azt mondta, hogy nem látja elég tisztán a dolgot. Hát te honnan tudod?

Ő: Nézd, öregem, az embernek van szeme és látja a dolgokat. A Trumannak meg van az az atom, egy szép napon fogja magát és zutty, neki Oroszországnak. Itt fognak átrepülni a fejünk fölött. Ha egy pilóta csak egy kicsit feledékeny és leejt egy bombát Budapestre, holnap már itt senki sem vesz szappant. Nekem te ne mesélj, én látom a dolgokat.

Én: Hát akkor a legjobb lesz, ha kimégy innen, Gabulya.

Ő: Megyek is. Mindenki előbb-utóbb úgyis kimegy. A Dunán egymás mellett lesznek a hidak és Gerő egyedül fog sétálni rajtuk. Csak azt nem tudom, hová menjek.

Én: Eredj Amerikába.

Ő: Az nem rossz. Tudod, ott van az a sok szép nő, azok folyton mosdanak, sok szappant lehet eladni nekik. De drága az utiköltség. Svájcban annyi az emigráns, hogy egymásbaér az útlevelük. Franciaországban nincs szén, Angliában nincs kaja, Olaszországban sok a drogéria. Mit szólnál Paragvájhoz?

Én: Nem jó. Rossz az ivóvíze.

Ő: Az ember nem tudja, hová menjen. Már gondoltam Japánra is, de az sem jó. Most ott verik azt a Csang-Kai-Seket. Pedig innen el kell menni, ahogy én látom a dolgokat. De hová menjek, most mondd meg, hová menjek?

Én: (Dühbe gurulok.) Megmondjam?

Nem mondtam meg, pedig volt egy kitűnő tippem. De ez a Gabulya egy tagbaszakadt ember és már az iskolában is olyan verekedős volt.

A hét legélelmesebb vicce

A detroiti Mr. Smith hatalmas bőröndökkel megy az utcán.

— Hova utazol? — kérdi egy barátja.

— Görögországba.

— Ugyan minek?

— Mert azt hallottam, hogy az őszi esőzések megnehezítik a hadműveleteket.

— Na és?

— Alapitok ottan egy esernyőgyárat.

Megnyílt a műjég

— Azt hiszem, marhaság volt ilyen szeles időben megfagyasztani a vizet.

— Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy a zsűrit ezzel az öltözködéssel befolyásolni tudja.

Nigéria ezévi korcsolyabajnoka.

— Látja, így nem csúszom el olya[n] könnyen...

Még jó, hogy tábla van

Montgomery terv[e] Anglia védelmér[e]

Franciaország: 40 divizió

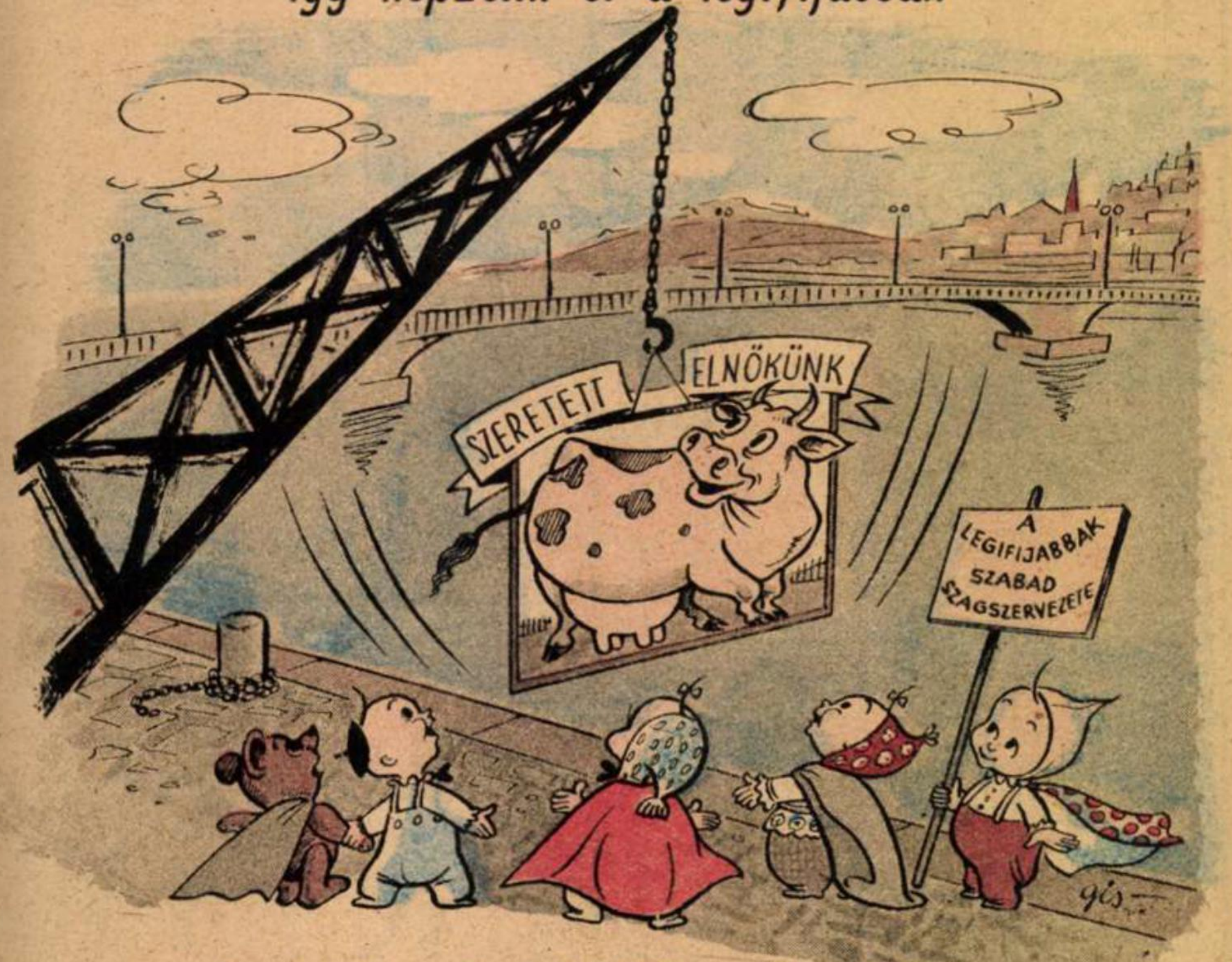
Belgium: 35 „

Hollandia: 30 „

Nagybritannia: 1 Montgome[ry]

Összesen: 106

Így képzelik el a legifjabbak

Emelkedik a tej- és húsfelhozatal a fővárosban

Szesztestvér óhaja

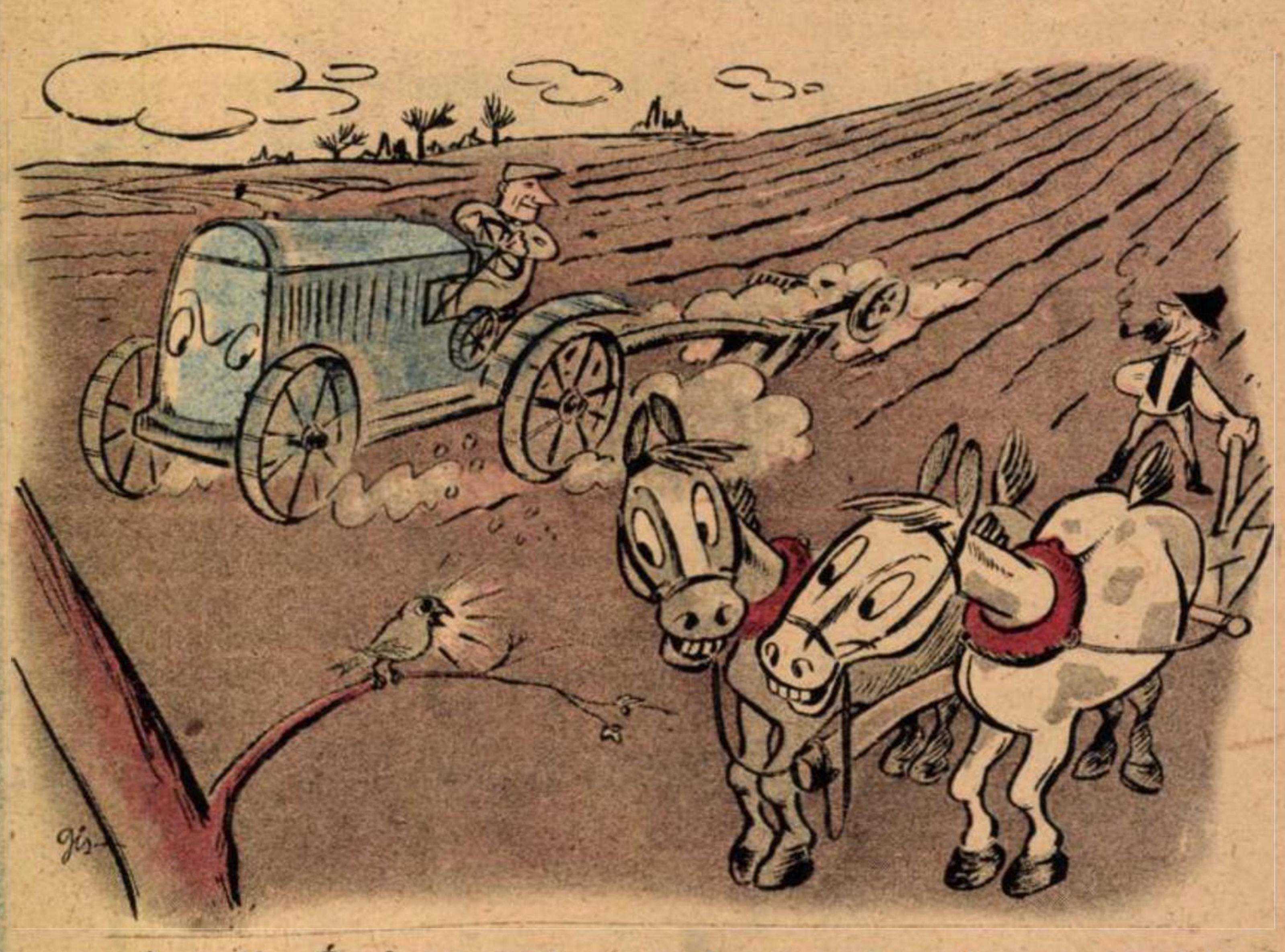
— Látod komám, az üvegezés már levonható a lakbérből.
Akkor szólj apafej, ha majd a poharazás is levonható lesz!

Csang-Kai-Sek megmagyarázza

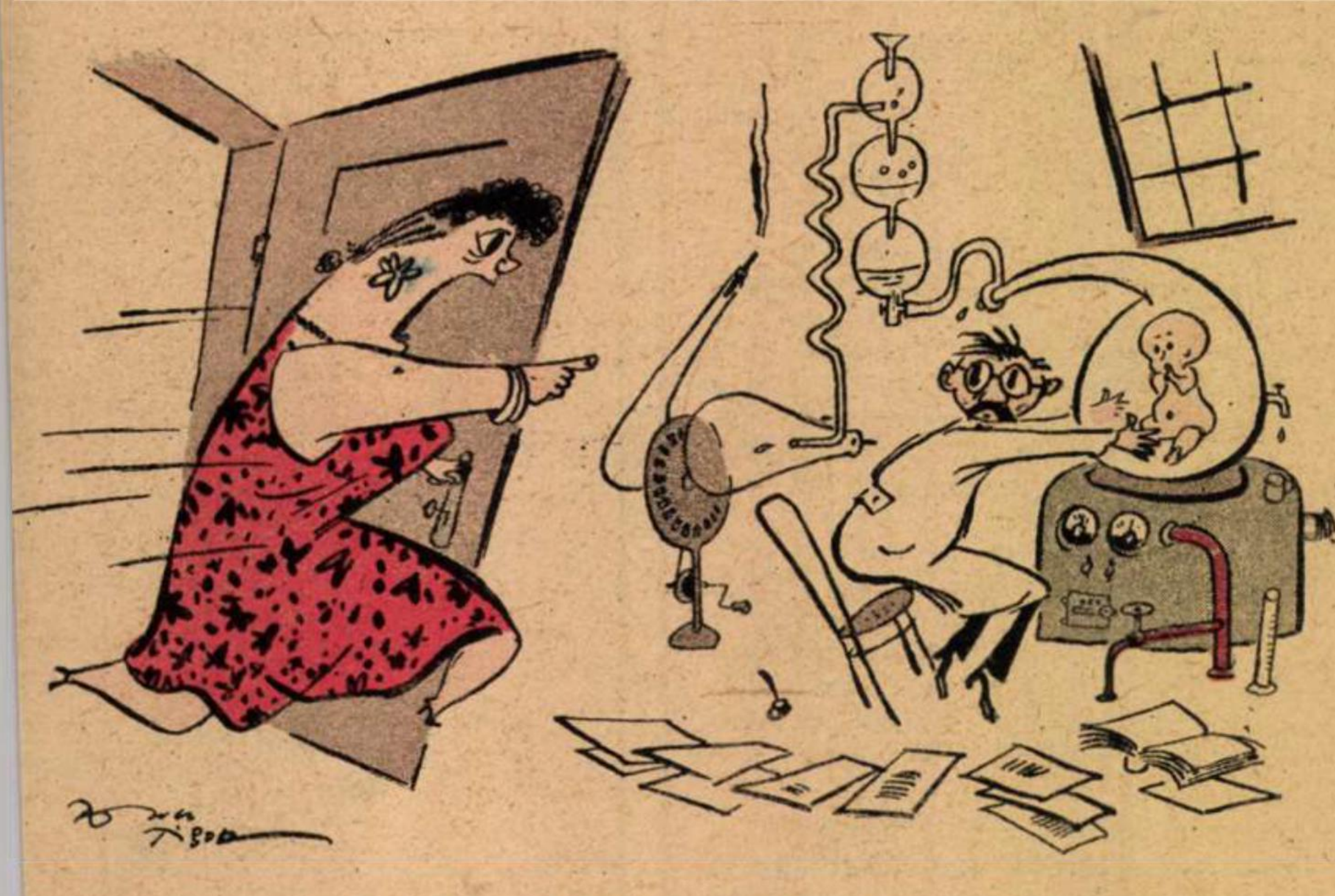
— Nem szégyelli magát Csang-Kai-Sek úr, hogy a néphadsereg elfoglalta Mukdent?
Könnyű nekik kérem, őket nem segíti senki...

Mindennek megvan a maga előnye

A veréb: Én konzervativ vagyok, én már csak megmaradok a lovaknál...

Vicc a lombikgyerekekről

— Szóval mégis megcsaltál te nyomorult!

Megjelent a záróra-rendelet

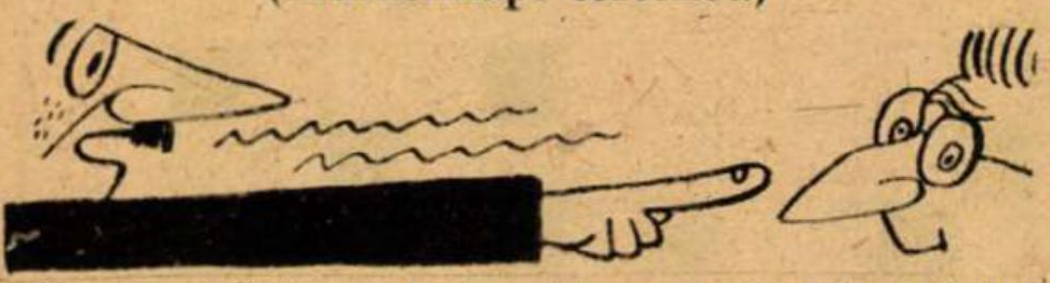

— Hány óra van, fiam?
— A fodrász még nyitva van, a fűszeres éppen zár, a textilesnél még egy vevő van, tehát 7 óra múlt öt perccel.

DARVAS SZILÁRD:

EDE MEG A TROCKIJ

(Mindennapi történet.)

Nem mondhatom, hogy ismerősöm, Ede a költő, túlságosan nagy népszerűségnek örvend. Már a természet is mindent elkövetett, hogy ne legyen rendkívül behízelgő külsejű jelenség, megáldván őt egy úgynevezett ádámcsutkával, amihez Ede kefebajuszt növesztett, miáltal egy töp-

rengő egér benyomását kelti, aki képtelen megérteni, hogy mit esznek rajta a macskák.

Ede tanulmányait az esztergomi reáliskolában végezte, ahol korán kezdett verseket írni, enné fogva azt híreszteli magáról, hogy ő volt Magyarországon az első realista költő és ebből remekül megél. Ma is meglehetősen zavaros és rossz verseket ír, ezt a tevékenységét újrealizmusnak hívja, minthogy közben megőregedett. Különösképen mégis akadnak emberek, akik Edét komolyan veszik, egyrészt, mert félnek furkáló természetétől, másrészt mert irodalmi zagyvaságai bódítólag hatnak és rendkívül nehéz védekezni ellenük.

Én azonban, aki a szunyogok, Ede és mindennemű kártékony rovarokkal szemben immunis vagyok, egy alkalommal leplezetlenül megmondtam neki, hogy verseit milyen célra tartom a legalkalmasabbnak s ennek alátámasztására megajándékoztam őt egy csomag realista selyempapírral. Ekkor történt először, hogy Ede szikrázó szemmel az arcomba sziszegte, miszerint én trockijista vagyok.

Nem tulajdonítottam megjegyzésének tulzott fontosságot, udvariasan elhajoltam tőle és otthagytam, este azonban legnagyobb meglepetésemre fűszeresem, az öreg Boldizsár bácsi aggódva kérdezte tőlem:

— Tessék mondani, főszerkesztő úr, miért nem kezelteti magát?

— Miért kezeltetném? — kérdeztem csodálkozva.

— Mert Ede úr, a költő mesélte, hogy szerkesztő úr trockijista és hogy az egy csúnya betegség legyen…

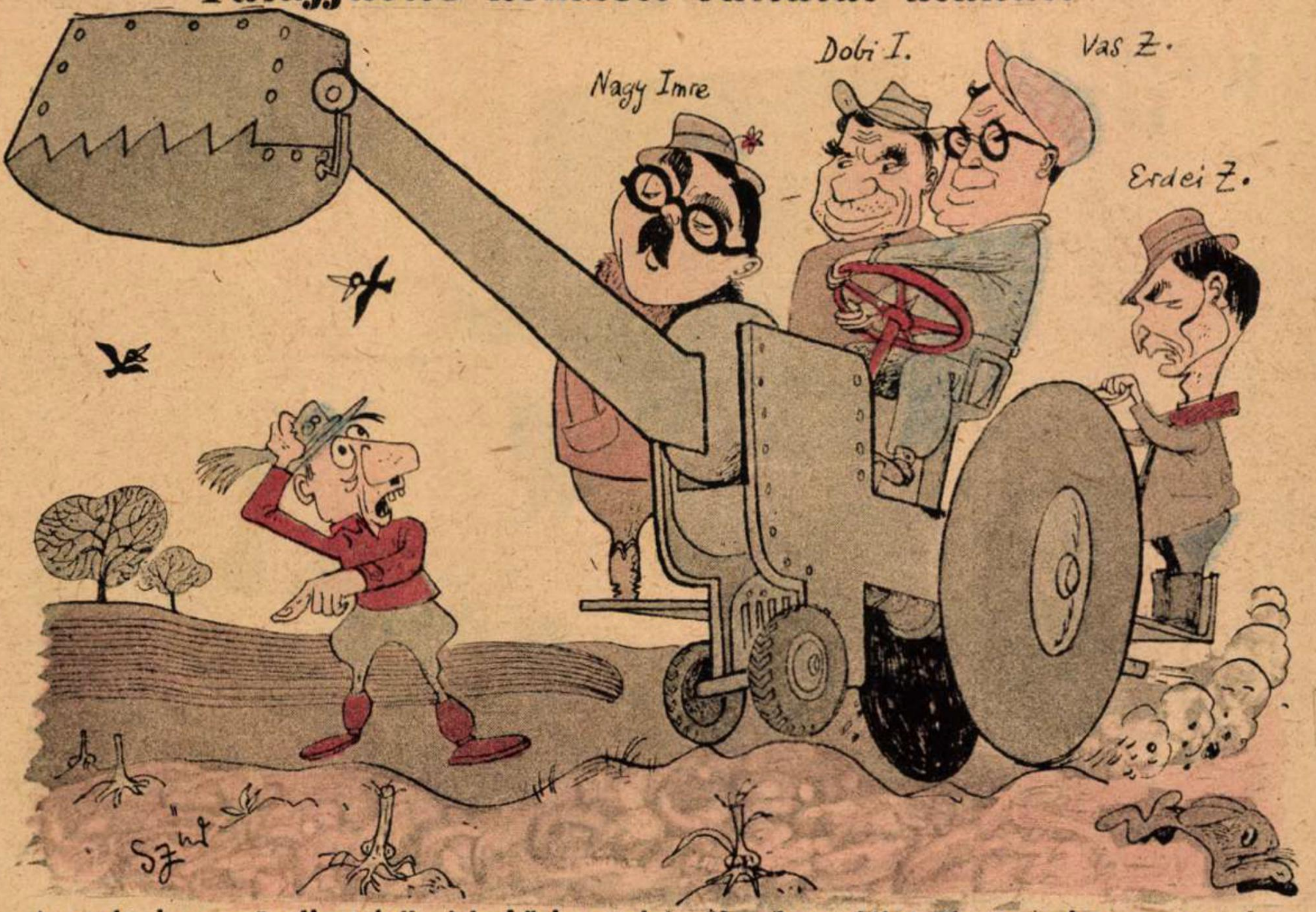
Kezdtem bosszánkodni, de később megnyugodtam, mivel kiderült, hogy az egész ház, sőt az egész utca, sőt az egész város trockijista, általában mindenki, akire Ede pikkel. A házmester úgy lett trockij-

ista, hogy elfelejtett Edének előre köszönni, a kalauz azért, mert korán elcsengette a kocsit, sőt a végén Boldizsár bácsi, a fűszeres is megkapta a trockijizmust, mert nem volt hajlandó Edének tovább hitelezni.

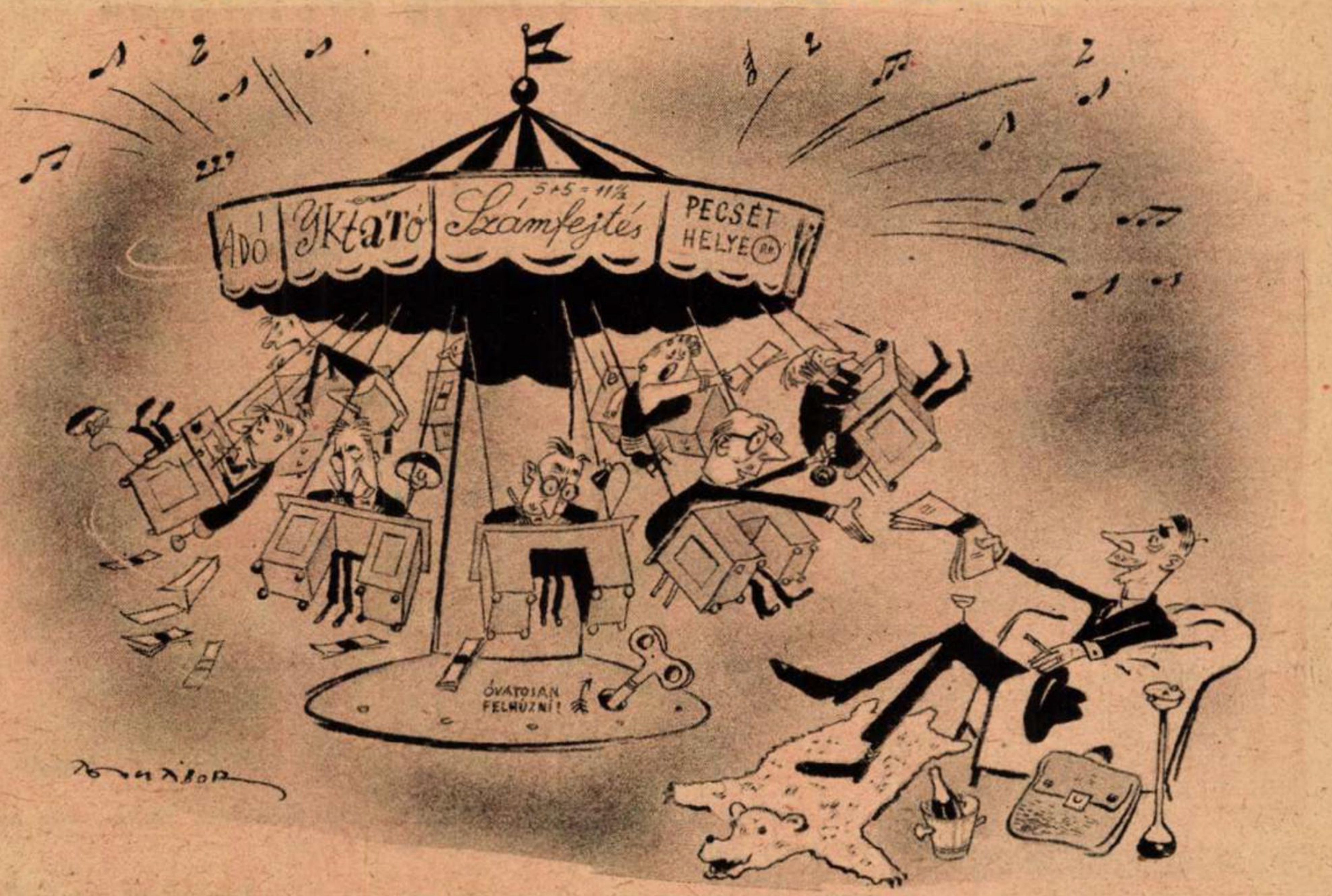
Ki tudja, hova fejlődtek volna a dolgok, de szerencsére Edét időközben kizárták a pártból, miáltal egycsapásra megszűntünk trockijisták lenni és ma is boldogan élünk, ha meg nem haltunk.

Talajjavító nemzeti vállalat alakult

A volt jegyző: Ha talajjavítás közben talajgyökereket találnának az urak, az az enyém.

Modernizált bürokrácia

az ügyfél kényelmére

A grundon

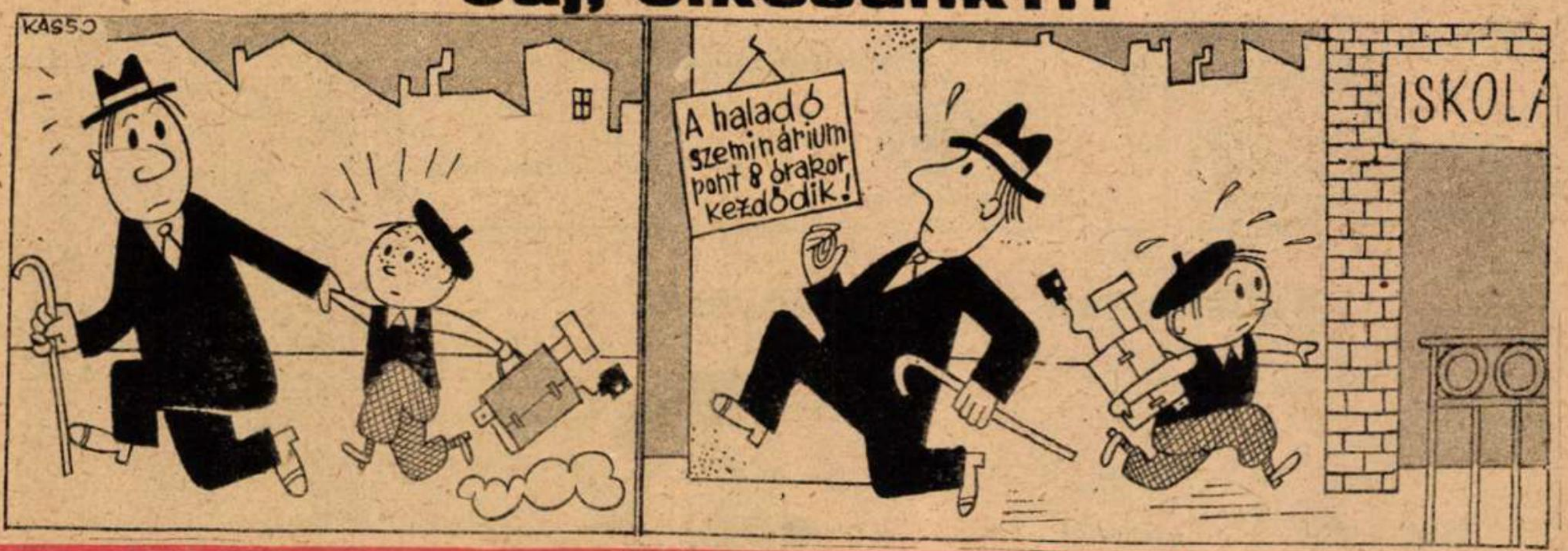
— Skurek, te nem játszol külpolitikát?
— Nem, én nem vagyok verekedős.

A hét legamerikaibb vicce

— *Olvasta? Californiában lefényképezték az új üstököst. Vajjon hogyan fényképezték le?*

— *Ahogy én Amerikát ismerem, biztosan fürdőtrikóban.*

Jaj, elkésünk...

Express házasság

Reggel 9 óra.

Magdát a repülőgép dohányzójában mutatták be nekem. Féltízkor megtartottuk az eljegyzést.

Délelőtt 10 óra.

Leszálltunk. Egyenesen az anyakönyvi hivatalba robogtunk. Féltizenegykor Magda a feleségem lett.

Déli 12 óra.

Másfél órája férj vagyok. Egykedvűen ülünk egymás mellett. Magda nagyokat ásít. Kezdem únni a házaséletet.

Délután 1 óra.

Összevesztünk.

Délután 2 óra.

Kibékültünk.

Délután 3 óra.

Ujra összevesztünk. Magda csomagolt és hazament a mamájához. Élvezem az egyedüllét örömét.

Délután 4 óra.

Valami keserűség fojtogat. Hiányzik Magda. Táviratoztam, hogy térjen vissza hozzám.

Délután fél öt.

Magda táviratozott, hogy öt órakor legyek az ügyvédnél.

Délután 5 óra.

Beadtuk a válókeresetet.

Este 9 óra.

Ujabb távirat Magdától. Kisfiam született.

Exkluzivitás

Az írótársaságban egyik fiatal drámaírónkról beszélgetnek.

— Egyet meg kell hagyni — mondja valaki — hogy nagyon előkelő publikumnak ír.

— Hogyan? — kérdik.

— Csak színigazgatók olvassák a darabjait.

A technika diadala!

ITT A KÖZPONTI FŰTÉS!

Megoldódott a "radiátor" titka!

A napokban érdekes új fűtési eljárás híre terjedt el a fővárosban. A találmánynak

különös

jelentőséget ad az, hogy a téli időjárás már a küszöbön áll, sőt egyes helyeken már be is hatolt a küszöb és az ajtó közti résen.

A találmány lényege igen egyszerű. Majdnem minden modern lakásban van ugyanis egy pár

bordás fémtest

a szobák sarkaiban elhelyezve. Ezeknek az ú. n. „radiátor"-oknak a rendeltetése ismeretlen, sok gondot okoznak,

mert

útban vannak és eltávolításuk nagy súlyuk miatt igen nehézkes.

Most azonban egy fűtéstechnikai szakember a régi néplegendák tanulmányozása közben arra a gondolatra jutott, hogy hátha

fűtésre

használták fel valaha ezeket az ú. n. radiátorokat. Kísérletezni kezdett és csakhamar biztató eredményre jutott. Rádöbbent arra, hogyha ezekbe az ú. n. radiátorokba

csövek útján

forró vízgőzt enged, akkor az ú. n. radiátorok átmelegednek és fűtik a szóbanforgó helyiséget is.

Fővárosunk egy lakóházában már ki is próbálták a különös újítást, a lakók

adakozásából

szénkészletet halmoztak fel s ezzel egy nagy kazánt fűtenek, ahonnan az egész házba finom

forró vízgőzt

küldenek szét az ú. n. radiátorokba.

A szerencsés feltaláló találmányának a „központi fűtés"

elnevezést

adta és remény van rá, hogy még az idei tél folyamán ezt a fűtési rendszert fővárosunknak még 2—3 bérháza is átveszi.

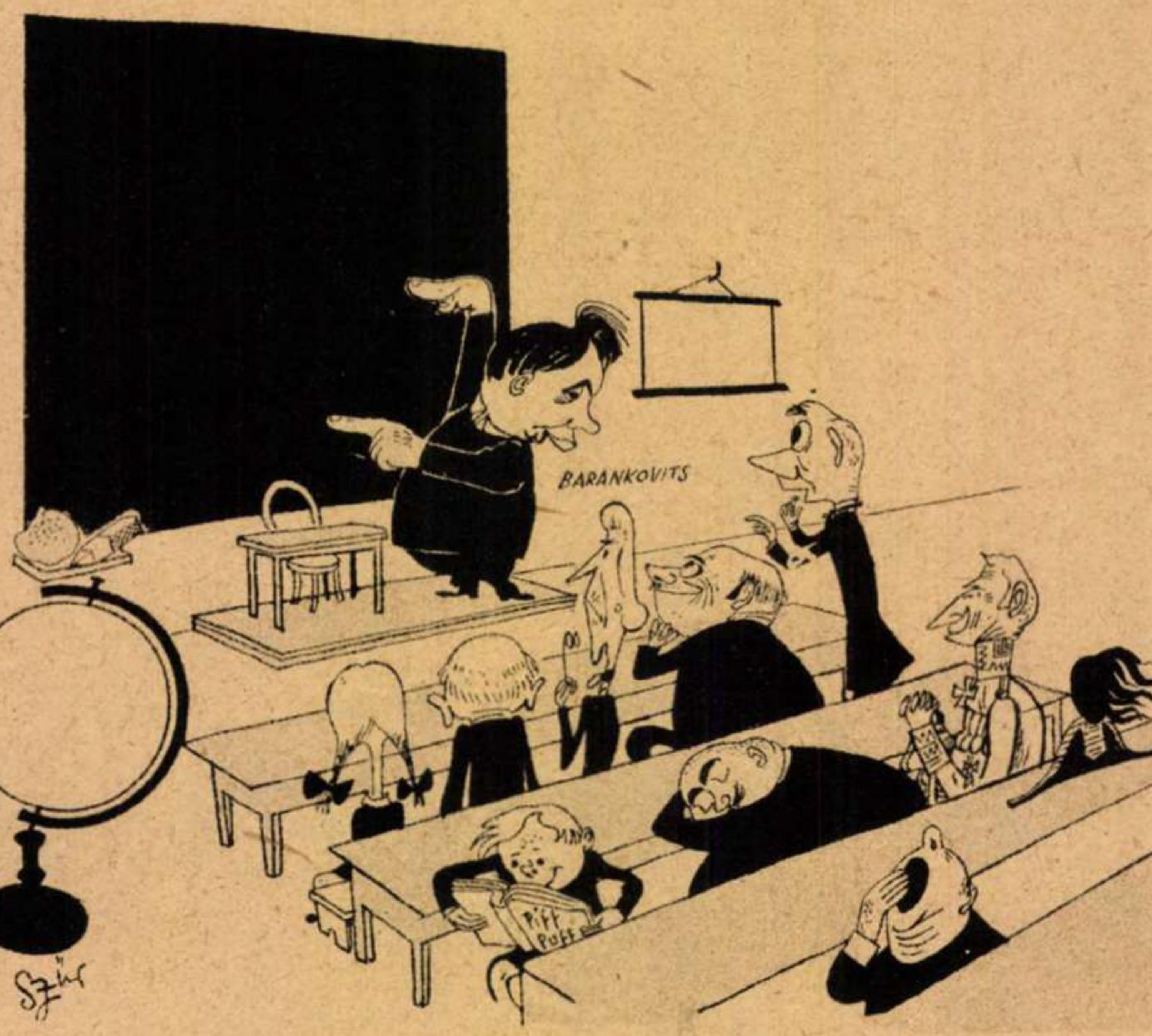
A 7 leglogikusabb vicce

A szőrösszívű nagytőkés egy árnyalattal még szőrösebb szívű felesége egy ócska ruhát ajándékoz a szakácsnőjének. Pár nap mulva valamiért felmond neki és ráförmed:

— Adja vissza a ruhámat!

— Rendben van — feleli a szakácsnő —, de akkor a nagysága is adja vissza a kézcsókot, amit adtam érte.

A Demokrata Néppárt világnézeti akadémiát nyitott

— Most pedig a világnézetünkről lesz szó.
— De Barankovits úr, ezen a táblán nincs semmi!
— Látja, ez a mi világnézetünk.

Egynapos sztrájk Bizóniában

— Hallatlan, tábornok úr, azt még csak elnézzük neki, hogy nem eszik, de hogy dolgozni sem akar, az felháborító!

A 7 legszórakozottabb vicce

Sötét Ödönnek ujságolja valaki:
— Lakihegyen felavatták az új adót.
— Nem baj — feleli Sötét Ödön szórakozottan. — Én úgyis eltitkolom...

Kellemetlen kis csodagyerek

— Mit szól ehhez a falánk kölyökhöz? Minél jobban zabáltatjuk, annál jobban fogy.

Amerikai tragédia,

amelyet nem Theodore Dreiser írt

— Határozott békepolitikát fogok folytatni! — igérte a munkásoknak Truman a választás előtt.

— Éljen! — zúgták rá a munkások.

— Szembeszállok a kizsákmányoló tőkésekkel! — folytatta Truman.

— Éljen! — zúgták rá a munkások.

— A színeseknek minden polgárjogot megadok!

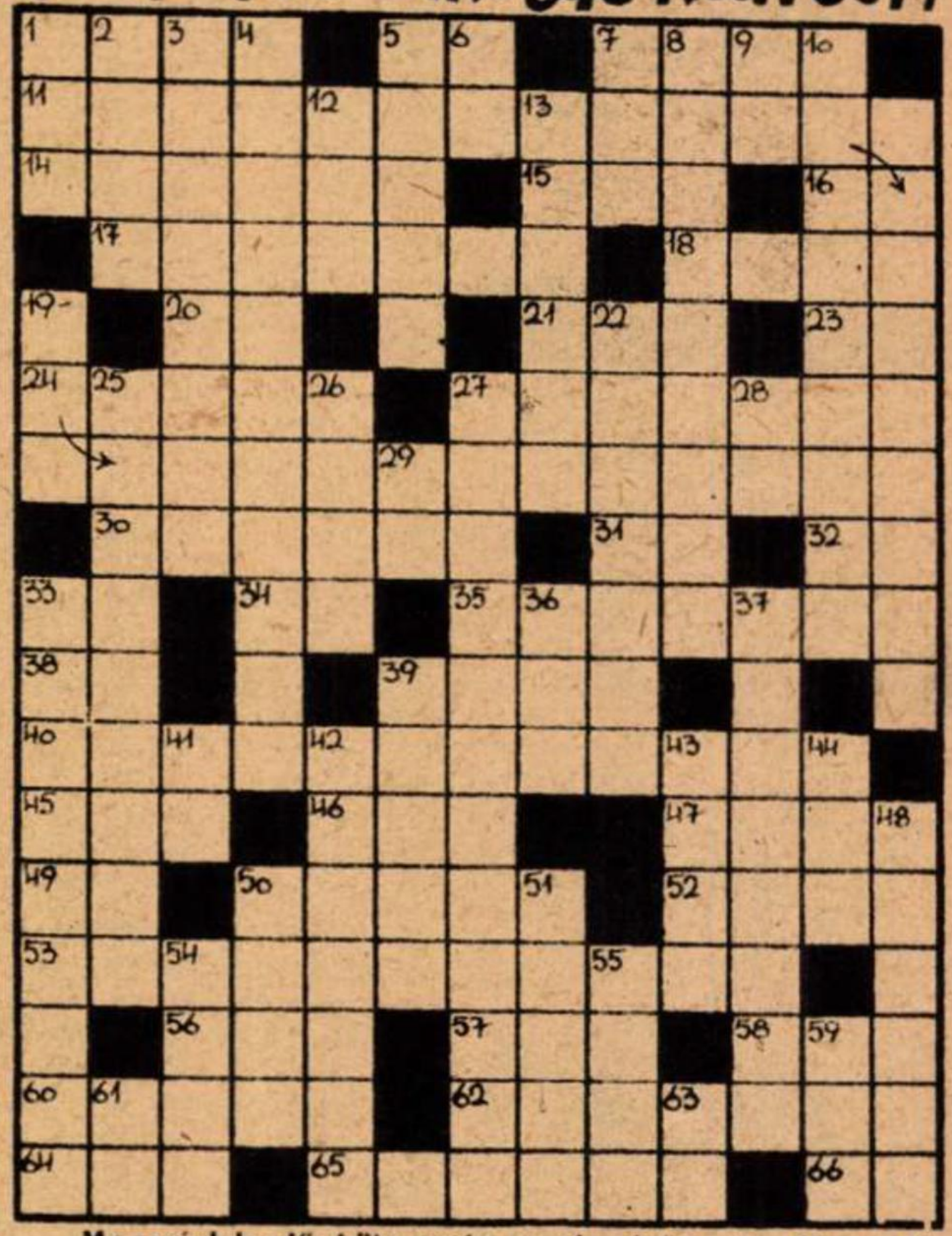
— Éljen! — zúgták rá a munkások.

— Megbizhatnak bennem! Egészen más ember leszek! — fejezte be Truman.

A választás után megkérdezték Trumantól, hogy mikor szándékozik beváltani az igéreteit.

— Én szótartó ember vagyok — felelte méltóságteljesen Truman. — Én megigértem Önöknek, hogy más ember leszek és egy más ember nem felelős azért, amit én igértem.

Csak a szórakozás kedvéért

Megszívlelendő bölcsesség a vízszintes 11., függ. 19. és függ. 27. sorokban.

VÍZSZINTES:

1. Emilia becézése
5. Tágas
7. Derékszíjam
14. Zalamegyei falu
15. Egyenes vidék
16. Egymást előző betűk
17. Hatalmas európai állóvíz
18. Eszme, ötlet, eszperantóul
20. Levelet küld
21. Életadó csillagunk
23. A diploma jele
24. Borfajta
27. Az ősi föld .... (Pearl Buck)
30. Téli sporteszköz, névelővel
31. Company rövidítése
32. Hamis
33. Bűn mássalhangzói
34. A rokonsághoz tartozik
35. Igyekezz a pályaudvarra!
38. A. Y.
39. A magasban.
40. A kizsákmányolás legrégibb formája
45. N. L. P.
46. Északi férfinév
47. Szeretné megírni
49. Annyi mint, rövidítése
50. Erdélyi Anna
52. Angol grófi cím
53. Színárnyalat
56. Arany, spanyolul
57. Panasz-szó
58. Az áru ellenértéke
60. Jolly- . . . (römi!)
62. Vissza: tökéletes, bravúros
64. Volt német filmtársaság
65. „Testformája"
66. Olasz helyeslés

FÜGGŐLEGES:

1. Skót nevek előtt áll
2. Jeles szobrászunk (†)
3. Hős spártai király
4. Felszólító mód
5. Hirtelen szájbavesz
6. Porkoláb
7. Igen régi
8. Pl. a kosárfonó
9. Eccecece
10. Szigetcsoport az Indiai-óceánban
12. . . . : ateli
13. Vízijármű
22. A trubadur mostohaanyja (Verdi)
25. Mesebeli gyümölcs
26. Nyúlra a vadász
28. Kimondott betű
29. Asszonynév-képző
33. Ilyen a nótabeli kislány
36. Fehérnemű
37. Szikkadás, aszalódás
39. Ivrétalak
41. Fővárosunk névjele
42. Gyönyörű hangszer
43. Csúszik a havon
44. Genre mássalhangzói
48. Nem magántulajdon
50. Svájci folyó
51. Tolnamegyei falu
54. Ravaszdi állat
55. Minket, titeket, . . .
59. Vissza: habzó ital
61. Pofon része
63. A tantal vegyjele

Multheti rejtvényünk megfejtése.

H ANEMESELHA
OSTOBASÁG ATC
GOMBOC POSTÁS
Y EVN LINDORO
SUNLIGHT SOK
OT ETI OST ZO
KAS GAZSULÁL
SZAGLÁLÁS ISÁ
ZÁRO SMS ADOD
OSZTOZÓ ZSOKÉ
RIS KISNÉP V
KLIMA TE IDÉN
ÉÁ A D MIRIGY
SZA KULIMÁSZ
Ő HERCIG T EM
NYELÉ BEZÁRTA
FOGAMZANAKMEG

Vendéglátóipari akadémia nyilik

A tanár: Kovács, maga megint nem készült!

A fiatalkoruak biróságán

avagy

ahogy a naiv olvasó elképzeli

— A legsúlyosabb büntetést kérem a vádlottra! Kérem három évre eltiltani a golyózástól!

Mélyhűtési ipar nyugaton

Képünkön Marshall amerikai külügyminiszter éppen a legfrissebb kínai hadijelentéseket tanulmányozza. Világosan látható hogy az események a kiváló politikusl mélyen lehűtötték.

Kabinetkép

Kállay Gyuláról, aki most vette át az elnöki kabinet vezetését.

Az rögtön más...

Franciaországban a fasizmus életbentartására De Gaulle nagy erélyel szervezi a rohamcsapatait, az ú. n. De Gaulle-testőrséget. Ezek a testőrök már működésük kezdetén komoly neofasiszta kiképzésben részesülnek, hogy eleget tudjanak tenni De Gaulle nagyvonalú elképzelésenek a munkásság megsemmisitésével kapcsolatban.

Az egyik ilyen „testőr"-jelölt nemrégiben jelentkezett a toborzó irodában, ahol figyelmeztették, hogy mielőtt testőr lenne belőle, előbb képeznie kell magát a De Gaulle-párti „ideológiában", sőt vizsgáznia is kell belőle.

— Kérem — jegyezte meg sértődötten a testőrjelölt — én három évig SS voltam!

A toborzó iroda vezetői elégedetten néztek össze

— Az más — mondták — akkor elég lesz a különbözeti is...!

A Ludas Matyi MOZGÓ KABARÉJA

november 19-én, pénteken délután 6 órakor ingyenes előadást tart Ujpesten az Egyesült Izzó dolgozói számára. A színészek és lapunk munkatársai színpadi tréfákkal, konferanszokkal fogják szórakoztatni az üzemi dolgozókat. A műsor fénypontja európai hírű rajzolóművészeink szereplése.

Batávia és Viktari

Elhatároztam, hogy rádiót veszek. Van ugyan egy feleségem és egy kislányom, akik bizonyos élénkséget kölcsönöznek a lakásnak, de a rádió az mégiscsak rádió és azt legalább el is lehet zárni .

A rádióvásárlásra természetesen magunkkal vittük Gyuri bácsit, mint szakértőt, aki fiatalkorában rádióműszerész volt Amsterdamban. Gyuri bácsi nagyon hasznavehető ember, amikor függönyt vettünk, kiderült, hogy harmincéves korában csipkeverő volt Brüsszelben, amikor órát akartunk venni, kiderült, hogy negyvenéves korában rugókészítő volt Schafhausenben és amikor egyszer lóhúst akartunk venni, közölte, hogy harminckétéves korában huszár volt Debrecenbe .

— Csak világvevőt — súgta a fülünkbe Gyuri bácsi, amikor beléptünk az első üzletbe — azon Batáviát is lehet fogni.

— Mire nekünk Batávia? — kérdeztem.

— Csak bízd magadat rám — legyintett Gyuri bácsi. — Ott beszélik legelegánsabban a holland nyelvet.

A boltos mutatott egy világvevőt, Gyuri bácsi elkezdte csavargatni.

— Viktari egész jó bejön — mondta szakértően bólintva.

— Viktari nem állomás — szólt közbe a boltos. — Győzelmet jelent angolul. A BBC beszél Trumanról.

— Nekem ne magyarázzon — jött dühbe Gyuri bácsi. — Engem nem lehet becsapni!

Kirángatott bennünket az üzletből és berángatott a következőbe.

Egész nap jártuk a várost. Az egyik gépnél az volt a baj, hogy fals a stockholmi koloraturénekesnő, a másiknál az vette el a Gyuri bácsi kedvét, hogy nem értette a tokiói szpikert, a harmadiknál Kalkuttával volt valami baj, a negyediknél Melbourne-nall.

— Egy állomás nem a világ — kockáztattam meg.

— Gyuri bácsi összenézett a feleségemmel és a kislányommal.

— Ugye megmondtam, hogy ne induljatok el nélkülem? — mondta Gyuri bácsi elégedetten. — Erre a hülyére mindent rá lehet sózni. Persze, ha egyszer Kalkuttát szottyan kedved hallgatni — fordult gúnyosan a feleségemhez — akkor hallgasd Cape Townt, mert az urad egy pipogya ember.

Öt óra előtt öt perccel a tizenhetedik rádióüzletben felcsillant a Gyuri bácsi szeme:

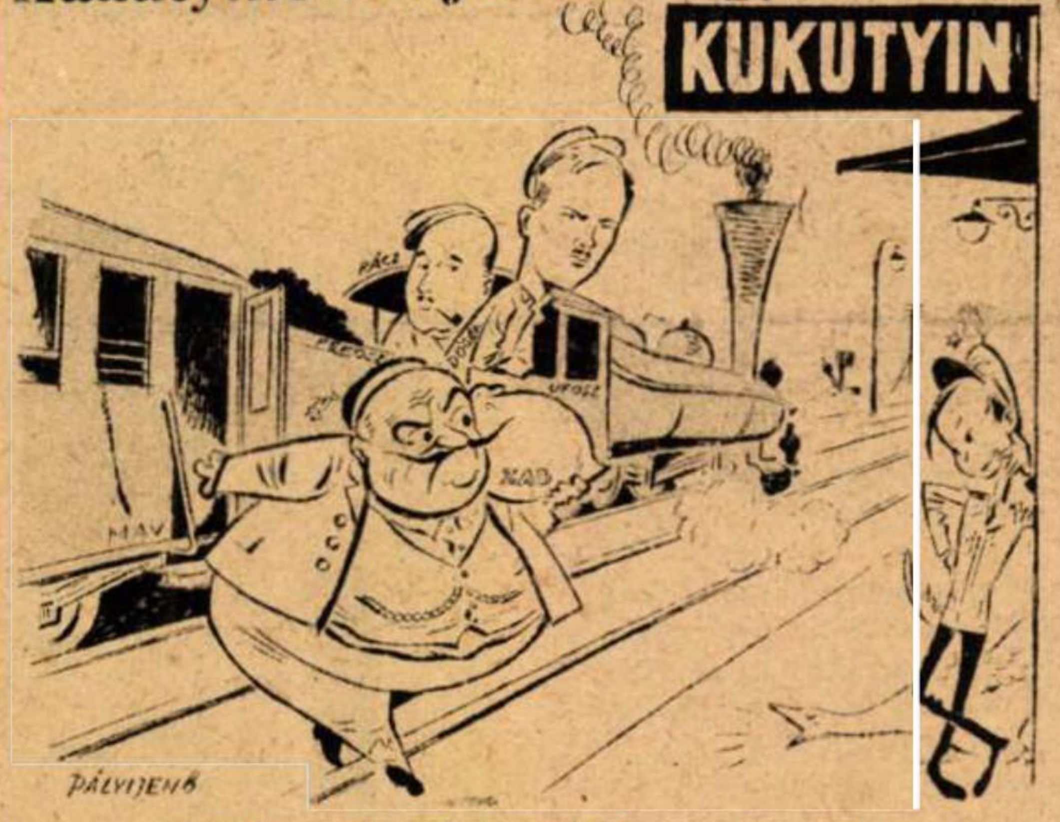
— Ezt a gépet érdemes volt egész nap keresni! Valódi ötlámpás Fakir, ennek mindegy, hogy Batávia vagy Kalkutta, ez a gép behozza az egész világot a szobátokba!

Megvettük a gépet (1500 Frt kp. plusz számlabélyeg) és azóta ki sem mozdultunk hazulról, boldogan hallgatjuk egész nap a szívküdiszívnekszívesent, mert a külföld úgy recseg, hogy megsiketül belé az ember.

Gergely Miklós

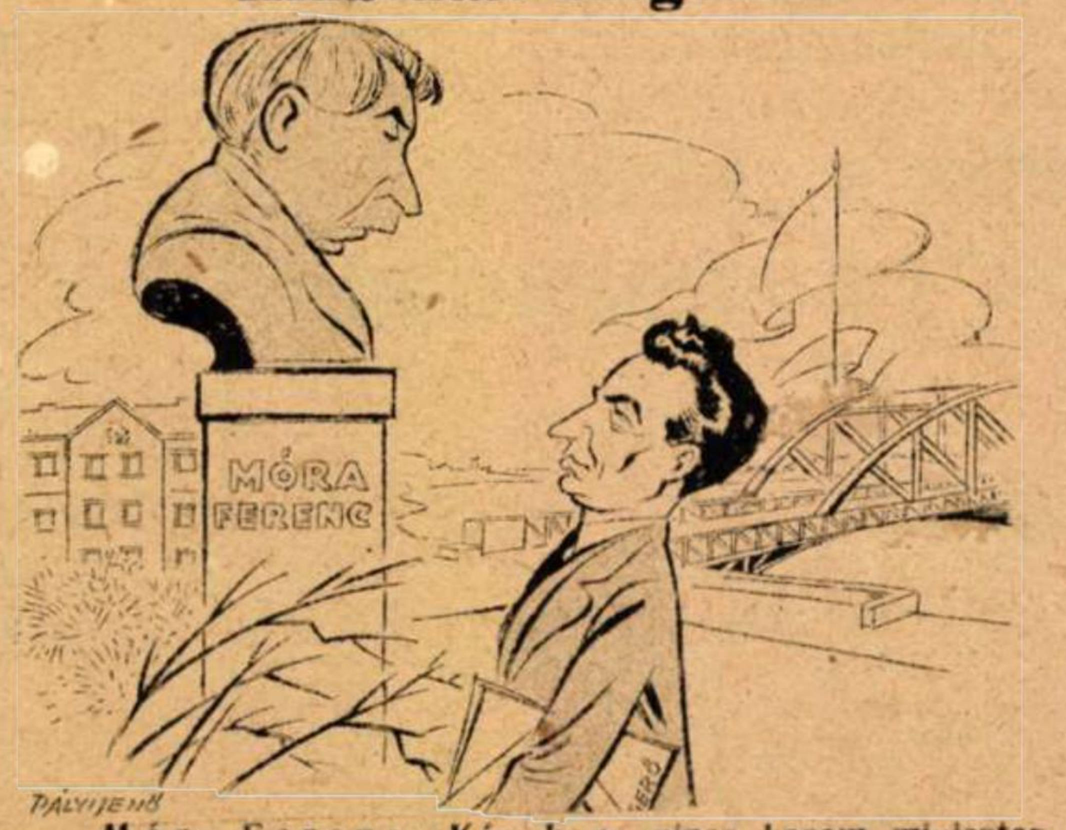
Kukutyinba befutott a gyorsvonat

— Mit keres itt Zsíros úr?

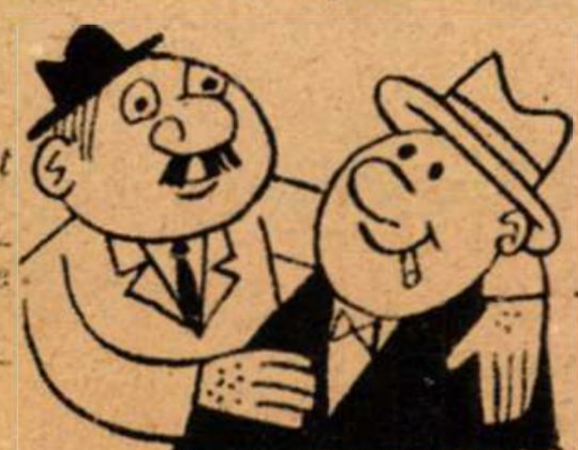
— Egyesült az UFOSz és a FÉKOSz. Eljöttem ide zabot hegyezni.

Hídavatás Szegeden

Móra Ferenc: Kár, hogy nincs karom miniszter úr, mert megszorítanám a kezét ezért a szép hídért!

Beosztó ember

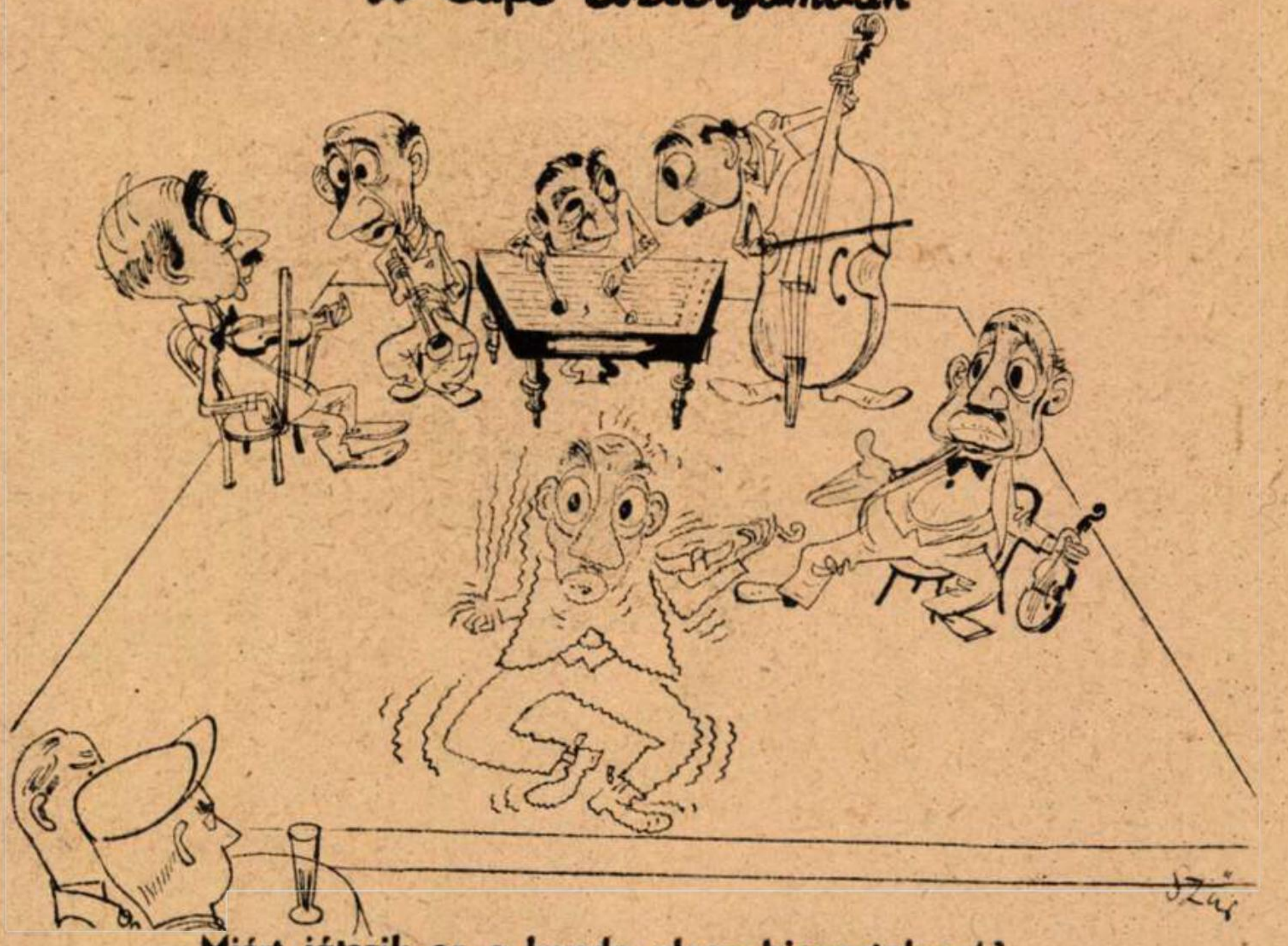
— Meghívom magát vacsorára, Csincsák úr.

— Holnapra már elígérkeztem, nem lehetne holnaputánra?

— Nem bánom. Holnapra ki hívta meg?

— A felesége.

A Café Esztergomban

— Miért játszik ez a banda olyan bizonytalanul?

— Nem látod? A prímás nem hegedül, hanem citerázik..

LUDAS MATYI szenzációs interjúja Csang-Kai-Sek tábornokkal

Csang-Kai-Sek tábornokot mélyen magábamerülve találtuk. Kihúztuk, aztán feltettük az első kérdést:

— Mi van az ön hadiszerencséjével?

— **Pang** — felelte a tábornok nankingi dialektussal.

— Hát a sok amerikai támogató?

— **Mind Link.**

— Az államkincstárral mi van?

— **Kong.**

— A hadserege mit csinál?

— **Csak Teng Leng.**

— És az ön uralma?

— **Reng.**

— Milyennek látja diktátori helyzetét?

— **Ing-bing.**

— Mik a jövő tervei?

A tábornok nagyot szív ópiumpipájából, aztán felveti a fejét és egy ősi kínai kifejezéssel válaszol:

— **Meg Lé Pek.**

-o-

A szemtelenség világrekordja

Az egyik budapesti tűzifakereskedő cég új zseniális trükkel lepte meg a főváros lakóit. Körleveleire nem rak bélyeget, úgyhogy büntetésportót kell utána az átvevőnek fizetni. A körlevél szövege a következő:

„Tisztelt Cím!

Ön ezután a levél után büntetésportót fizetett, akarja, hogy ez az összeg megtérüljön önnek? Rendeljen nálunk öt mázsa príma tűzifát, mely esetben visszatérítjük önnek költségeit.

U. i.: Ez az egyetlen mód arra, hogy pénzét viszontláthassa."

Pesti nívó

A vidéki színházdirektor pesti nívót hirdetett plakátjain, az előadások azonban csapnivalók voltak. Az egyik gyalázatosan rossz előadás szünete után a helyi újság szerkesztője szemrehányást tett az igazgatónak, hogy plakátjaival félrevezette a közönséget.

— Hogy mer maga pesti nívóról írni? — mondta többek közt a szerkesztő, mire a direktor odavezette a függöny kémlelőnyílásához.

— Nézze szerkesztő úr, — mondta. — negyed házam van és ezek közül is a fele potyajegyes. Hát ha ez nem pesti nívó, akkor micsoda?

Az is tiszta haszon

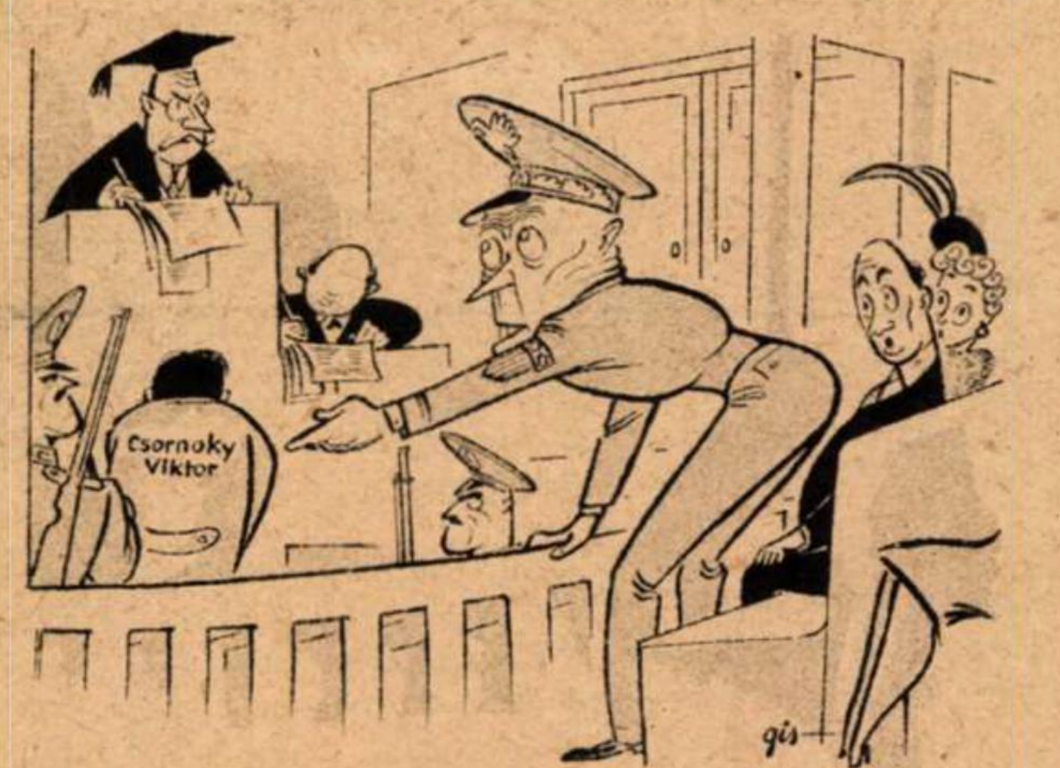
— Mit keres itt főtisztelendő úr?

— Beszélni akarok azzal az újgazdával.

— Annak ugyan hiába beszél.

— Azt tudom, de legalább amíg beszélek hozzá, addig nem szánt.

Amerikaiak a Csornoky-tárgyaláson

— Miért ítélték el ezt a szegény Csornokyt?

— Hazaárulásért.

— Ugyan kérem, hiszen olyan méltányos árakkal dolgozott...

Minden vagyonát adja egyházi célokra.

Tapasztalt utitárs

— Mi baj, Samukám?
— Folyton támaszpontok ugrálnak a szemem előtt.
— Öregem, ez a profitéhségtől van.

— Miért kapok két tortát, kis druszám?
— Mert harmincéves a Magyar Kommunista Párt és mert három éve tetszik miniszterelnökhelyettesnek lenni.

Drága Pintyőkém!

Egy ideges pillanatomban megnéztem ennek a kiváló Osztrovszkij nevű orosz írónak 1304 januárjában írott Fösvényét, az Erdő című komédiát, ami annak ellenére, hogy már régen íródott, meglepően érdekes.

Maga a nyers darab arról szól, hogy egy Gurmiszkája nevű zsugori gazdag öregasszony (Rátkay helyett Ladomerszky Margit) megejt egy félhülye kisfiút (Kállai Miklós), aki a fiatalabb Akszjusát (Ruttkay Éva) szereti Az öregasszony és a gyermek végül egymáséi lesznek, mialatt az erdő, amiről eddig nem volt szó, újabb pénzeket hoz Gurmiszkájának. Szép előadás volt Pintyőkém, különös tekintettel Ladomerszky Margitra, aki olyan nagy színésznő, hogy szerintem még nylon fogkefét is tudna játszani. Kállai, aki az öregasszonyt annyira hevítette, engem nem tudott lelkesíteni.

A fordítás vérbeli laikus munkája.

Amde nem csüggedtem, hanem megnéztem a Magyar Színházban Illyés Gyula Lélekbúvár című vígjátékát, sajnos három felvonásban. Kettő is elég lett volna, mert az első három felvonás esik.

Arról szól ez a darab, hogy — mint az faluhelyen szokásos — az egyszerű paraszti népek, saját külön pszichoanalitikust hozatnak, hogy legyen, aki a lenyelt szilvamagot kiszedi a gyerekekből, ha csintalanok, de aztán természetesen kirugják őket, nagyon helyesen. (Az orvost.)

Ebben a darabban a nagyszerű Major Tamás (dr. Szmuk Róbert) megy falura analizis-lesre s magával visz egy kicsit kietlen orvosnőt is (Mészáros Ági), akit természetesen a remek és gyönyörűen beszélő Ladányi Ferenc teljesen elvesz feleségül. Persze ez nem megy simán, az orvosnő kellene Major Tamásnak is, aki hiába igazgatója a Nemzeti és Magyar Színházaknak, — Mészáros mégis csak az egyszerű Ladányit szereti. Ilyen az Illyés. Tanulság: Illyés ebben a darabban maradéktalanul bebizonyította, hogy a szalámi — nem ébresztőóra. Igaz, hogy nyitott kapukat dönget, mert ezt senki sem vitatta.

Éljen Déry Tibor!

De nem csüggedtem, drága Pintyőkém, mert erős vagyok. Inkább megnéztem a Pódium új műsorát a Belvárosi Színházban és szegény Zelkre gondoltam közben, aki azt írta a kabaréról, hogy „haldokló műfaj", holott láthatta mindenki, hogy nagyonis él, mert tündéri a műsor a Belvárosiban, vagyis a Nemzetiben, jobban mondva a Magyarban, azaz az Operettszínházban, helyesebben: a Belvárosi Színházban, vagyis a Pódiumban.

A műsor legnagyobb hahotája Kishont Ferenc tréfája volt, az „Altatás" és Gádor Béla remek kis darabja, a „Pintyőkét kizárták".

Az elsőben Komlós Vilmos és Herczeg Jenő, a kabaré két zsenije, az utóbbiban Gombaszögi Ella brilliroztak.

Ha volna igazság a földön, felsorolnám még Nóti Károlyt mint szerzőt, József Attilát mint költőt, Nagykovácsy Ilonát mint énekesnőt, Keleti Lászlót mint színészt, Lantos Olivért ,akiben van valami vad báj slágermagyarázás közben, Ascher Oszkárt, ezt a szent embert, aki nem szavalt, hanem Móricz-prózát mondott és felsorolnék mindenkit, Rafael Mártát is, aki az egyetlen csinos fiatal nő volt az est folyamán.

Darvas Szilárd remek konferansza bátor volt.

Tanulság: tévedett Zelk, aki kijelentette, hogy a kabaré nem lesz, hanem volt.

Pintyőkém! Imádlak, mint már annyiszor:

KIRÁLYHEGYI PALI

Családias gárdista

— Tetszik tudni, kicsit apás a fiú.

Megszüntették a „feküdj"-öt és a „békaugrás"-t a néphadseregben

— Mit csinálnak ezek, miniszter elvtárs?
— Őrzik a nemes katonai tradiciókat.

Részeges páciens

— Hallja barátom, már a multkor megmondtam magának, hogy a bor mennyire árt a szervezetének.
— Azt hittem azóta haladt az orvostudomány.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó: ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.